

at den Frist, der kommer til at hengaa mellem det Tidspunkt, da Regeringen indfører Systemet med Hensyn til offentlige Afgifter, og det Tidspunkt, da det bliver obligatorisk for alle, bliver særlig lang; en Frist af to Aar vil ganske sikkert der være tilstrækkelig til, at Publikum kan vænne sig til Systemet og foretage de forberedende Skridt, som navnlig jo for de større Bedrifter ville være nødvendige.

Hvad angaar det under Nr. 7 anførte Vædringsforslag skal jeg meget anbefale den Ordning, som der er givet. Man foresætter, at Regeringen vil søge særlige Love til en Overførelse af de offentlige Afgifters Beløb til det nye System, medens man derimod giver som Regel for de Tilfælde, hvor man ikke mener, at særlig Lov er nødvendig i saa Henseende, en Overførelsestatst, hvorefter man har frasøgt Nøjagtigheden. Dette, tror jeg, er meget anbefalelsesværdigt og ogsaa ligesom nødvendigt. Man kan ikke undvære en saadan almindelig reduceret Omsetningsstatst, idet man jo ikke kan sikre sig, at man gennem særlige Love faar omsat alle Taksterne, og det vilde ikke være heldigt at benytte Omsetningsstatst i dette Forhold, der give Omsetningen fuld Nøjagtighed.

Endelig skal jeg over for det ærede Medlem for 6te Kredts (S. Pedersen) fremkomme med en Bemærkning med Hensyn til Hartkornstøndens Tideling. Det er efter Konference med mig, at man fra Udvalgets Side har ladet hele Spørgsmaalet om Hartkornstøndens Tideling blive uden for nærværende Lovforslag. Det er et Forhold, der i Virkeligheden ikke hører hjemme her, fordi Hartkornstønden jo overhovedet ikke er et Maal i den Forstand, at det berøres af det metriske Maal. Men i øvrigt er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at naar det maatte lykkes at faa gennemført Lovforslaget om det metriske Systems Gennemførelse, saa ville vi ikke kunne holde os borte fra at komme til en Tideling af Hartkornstønden. Det vilde være alt for urimeligt at beholde den nuværende Inddeling af Hartkornstønden, efter at det er lykkedes at indføre en Tideling af Maal og Vægt, og jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at naar en saadan Tideling af Hartkornstønden skal foregaa, maa den foregaa ved Lov. Jeg tror ikke, det kan ske paa anden Maade. Det vil gribe ind i forskellige Forhold paa en saadan Maade, at man maa have en Lovhjemmel til at foretage en saadan Forandring. Men i øvrigt er det min Opfattelse, at denne Forandring ikke vil være vanskelig at gennemføre, jeg tror, at naar man deler Hartkornstønden i Tusindele, vil man kunne gennem-

føre Tidelingen, uden at man derved kommer til at paavirke offentlige og private Interesser i nogen nævneværdig Grad. Jeg skal endnu blot tilføje dette, at naar det foreliggende Lovforslag maatte være gennemført, er det min Mening at tage Spørgsmaalet om Hartkornstøndens Tideling op og eventuelt fremsætte Forslag derom.

Madjen-Mygdal: Jeg haaber, det høje Ting vil finde det naturligt, at man, naar man ser paa det Forhold, at Rjøbenhavns Kommune havde Eneret med Hensyn til Justervæsenet, oven i Købet en gammel Ret, og derved havde et til sine Tider ikke ringe Overskud, kunde have Betænelighed ved uden videre at stemme for, at Regeringen skulde ordne Forholdet med Rjøbenhavns Kommune, uden at vi fik Oplysninger om, hvilke Udgifter det kunde medføre. Der kunde jo være Rimelighed for, at vi, naar vi tage en Kapitalisering af de enkelte Aars Overskud, kunde naa til en Afsløningssum af nogle hundrede Tusind Kroner. Men efter at jeg nu har hørt den højtærede Indenrigsminister udtale sig saa bestemt om, at der aldeles ikke bliver Tale om nogen Afsløningssum til Rjøbenhavns Kommune, skal jeg paa den anden Side erklære, at jeg ikke agter at stemme imod det paagældende Vædringsforslag under Nr. 3. — Derimod har jeg fremdeles mine Betæneligheder med Hensyn til det andet Vædringsforslag under Nr. 5 om den kortere Frist. Jeg har nu ganske vist hørt den højtærede Indenrigsminister udtale, at det — saaledes opfattede jeg ham — var hans bestemte Formening, at den første Frist ikke godt kunde tænkes kortere end 3 Aar, og lægge vi den anden Frist til, bliver det under alle Omstændigheder 5 Aar. Det forandrer jo Stillingen noget for mit Vedkommende. Som sagt, jeg har Betænelighed ved at indskrænke Fristen, men skal dog ogsaa for dette Vædringsforlags Vedkommende frasælde Krav paa særlig Afstemning.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A., Sp. 2867—68)

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 1 til § 3 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 541—42) vedtoges uden Afstemning.